

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 2410/97 av den 4 december 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 2411/97 av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	3
Kommissionens förordning (EG) nr 2412/97 av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidragen för malt	5
Kommissionens förordning (EG) nr 2413/97 av den 4 december 1997 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97	7
Kommissionens förordning (EG) nr 2414/97 av den 4 december 1997 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1337/97	8
Kommissionens förordning (EG) nr 2415/97 av den 4 december 1997 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97	9
Kommissionens förordning (EG) nr 2416/97 av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris	10
Kommissionens förordning (EG) nr 2417/97 av den 4 december 1997 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	13

Rådet

97/810/EG:

- * Rådets beslut av den 10 november 1997 om att ingå samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos 14
- Samarbetsvtal mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Laos 15
- Information om ikraftträdandet av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos 24

Kommissionen

97/811/EG:

- * Kommissionens beslut av den 9 april 1997 om de stöd som Frankrike beviljat textil-, konfektions-, läder- och skosektorerna (!)..... 25

97/812/EG:

- * Kommissionens beslut av den 26 november 1997 om hävande av det uppskjutande av betalning som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 88/97 beviljats vissa parter beträffande den antidumpningstull som utvidgats till att omfatta även vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina 37

97/813/EG:

- * Kommissionens beslut av den 26 november 1997 om ändring av beslut 96/4/EG om godkännandet av en metod för att klassificera slaktkroppar av gris i Österrike 41

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1503/97 av den 29 juli 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 2836/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 beträffande de regionala basarealerna (EGT L 202 av den 30.7.1997) 43

(!) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2410/97**av den 4 december 1997****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 45	204	56,6
	624	194,0
	999	125,3
0707 00 40	052	93,0
	999	93,0
0709 10 40	220	242,5
	999	242,5
0709 90 79	052	128,3
	999	128,3
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	204	34,3
	388	40,0
	448	27,9
	528	44,3
	999	36,6
0805 20 31	052	64,5
	204	55,2
	999	59,9
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	68,1
	464	139,1
	999	103,6
	0805 30 40	052
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	528	47,1
	600	91,5
	999	76,1
	052	50,9
	060	46,4
	064	43,7
	400	85,6
0808 20 67	404	87,2
	800	107,0
	999	70,1
	052	114,7
	064	83,5
	400	100,3
	999	99,5

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2411/97

av den 4 december 1997

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

<i>(ecu/ton)</i>			<i>(ecu/ton)</i>		
Produktnummer	Destination (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	—	—	1101 00 15 9100	01	15,50
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	14,50
1001 90 99 9000	03	2,00	1101 00 15 9150	01	13,50
	02	0	1101 00 15 9170	01	12,50
1002 00 00 9000	03	17,00	1101 00 15 9180	01	11,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	4,00	1102 10 00 9500	01	36,50
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1008 20 00 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—

(1) Destinationerna identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2412/97
av den 4 december 1997
om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾.

Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att tillverka ifrågakvarande produkter. De ovan nämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att

variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

De representativa marknadskurserna, som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidragen för malt

Produktnummer	Exportbidrag <i>(ecu/ton)</i>
1107 10 19 9000	15,50
1107 10 99 9000	16,30
1107 20 00 9000	18,50

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2413/97

av den 4 december 1997

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt ar-
tikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder förutom Ceuta, Melilla och
vissa AVS-stater har inletts genom kommissionens förord-
ning (EG) nr 1339/97⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG)
nr 1884/97⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 28
november till och med den 4 december 1997 inom ramen
för den anbudsinfordran som avses i den ändrade förord-
ningen (EG) nr 1339/97 är det högsta exportbidraget för
vete fastställt till 11,55 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 73.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2414/97

av den 4 december 1997

**om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den
anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1337/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfördran för bidrag och/eller avgift för export
av korn till alla tredje länder har inletts genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1337/97⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan
kommissionen på grundval av meddelade anbud och i
enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja
anbudsinfördran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i
förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett
högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fast-
ställas.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig
inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 28 november
till och med den 4 december 1997 inom ramen för den
anbudsinfördran för exportbidrag eller exportavgift för
korn som avses i förordning (EG) nr 1337/97 skall inte
fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2415/97

av den 4 december 1997

**om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre har
inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1773/
97⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2133/97⁽⁶⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan
kommissionen på grundval av meddelade anbud och i

enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja
anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i
förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett
högsta exportbidrag skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 28 november
till och med den 4 december 1997 inom ramen för den
anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i
förordning (EG) nr 1773/97 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 250, 13.9.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 296, 30.10.1997, s. 29.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2416/97

av den 4 december 1997

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽²⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 1 000 ton ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa

det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 932/97⁽⁴⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 27.5.1997, s. 2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 december 1997 om fastställande av exportbidrag
för ris och brutet ris

(ecu/ton)			(ecu/ton)		
Produktnummer	Destination (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination (1)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	133,00	1006 30 65 9900	01	166,00
1006 20 13 9000	01	133,00		05	166,00
1006 20 15 9000	01	133,00	1006 30 67 9100	04	172,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	133,00	1006 30 92 9100	01	166,00
1006 20 94 9000	01	133,00		02	172,00
1006 20 96 9000	01	133,00		03	177,00
1006 20 98 9000	—	—		05	166,00
1006 30 21 9000	01	133,00	1006 30 92 9900	01	166,00
1006 30 23 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 25 9000	01	133,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	166,00
1006 30 42 9000	01	133,00		02	172,00
1006 30 44 9000	01	133,00		03	177,00
1006 30 46 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	166,00
1006 30 61 9100	01	166,00		05	166,00
	02	172,00		—	—
	03	177,00	1006 30 96 9100	01	166,00
	05	166,00		02	172,00
1006 30 61 9900	01	166,00		03	177,00
	05	166,00		05	166,00
1006 30 63 9100	01	166,00	1006 30 96 9900	01	166,00
	02	172,00		05	166,00
	03	177,00		—	—
	05	166,00	1006 30 98 9100	04	172,00
1006 30 63 9900	01	166,00	1006 30 98 9900	—	—
	05	166,00		—	—
1006 30 65 9100	01	166,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	172,00			
	03	177,00			
	05	166,00			

(1) Följande destinationer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

02 Zonerna I–III och VI, Ceuta och Melilla.

03 Zonerna IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Ceuta och Melilla: exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av 1 000 ton.

05 Destinationerna angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

Obs.: Zonerna är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2417/97

av den 4 december 1997

om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 610/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2186/97⁽³⁾ fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande har den vägledande kvantiteten för tomater, valnötter med skal, bordsdruvor och äpplen till de geografiska destinationsgrupperna Z och D som fastställs för innevarande exportperiod överskridits eller riskerar att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör tomater, valnötter med skal, bordsdruvor och äpplen till de geografiska destinationsgrupperna Z och D som exporterats efter den 4 december 1997. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Licensansökningar under system B för tomater, valnötter med skal, bordsdruvor och äpplen till de geografiska destinationsgrupperna Z och D som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2186/97 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 4 december 1997 och före den 20 januari 1998 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 december 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 december 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 93, 8.4.1997, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 299, 4.11.1997, s. 10.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 10 november 1997

om att ingå samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos

(97/810/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 113 och 130 jämförda med artikel 228.2 första meningen och 228.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 130u i fördraget skall gemenskapens politik inom området för utvecklingssamarbete främja en varaktig ekonomisk och social utveckling i utvecklingsländerna, en harmonisk och successiv integration av dessa i världsekonomin och kampen mot fattigdomen i dessa länder.

Gemenskapen bör, för att genomföra sina mål när det gäller de yttre förbindelserna, godkänna samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos godkänns på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande skall göra den anmälan som avses i artikel 21 i avtalet⁽³⁾.

Artikel 3

Kommissionen, biträdd av företrädare för medlemsstaterna, skall företräda gemenskapen i den gemensamma kommitté som avses i artikel 14 i avtalet.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 10 november 1997.

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 109, 8.4.1997, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 325, 27.10.1997.

⁽³⁾ Se sida 15 i denna tidning.

SAMARBETSAVTAL
mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Laos

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

å ena sidan, och

DEMOKRATISKA FOLKREPUBLIKEN LAOS REGERING

å andra sidan,

nedan kallade "parterna",

SOM MED TILLFREDSSTÄLLELSE KONSTATERAR hur handeln utvecklas och samarbetet stärks mellan å ena sidan, Europeiska gemenskapen, nedan kallad "gemenskapen", och å andra sidan, Demokratiska folkrepubliken Laos, nedan kallad "Laos",

SOM INSER hur utmärkta vänskaps- och samarbetsbanden mellan gemenskapen och Laos är,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR vikten av att banden mellan gemenskapen och Laos stärks,

SOM INSER den vikt som parterna fäster vid principerna i FN-stadgan, vid den universella deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna, vid Wiendeklarationen och det åtgärdsprogram som antogs vid Världskonferensen om de mänskliga rättigheterna 1993, vid Köpenhamnsdeklarationen 1995 om framsteg och utveckling på det sociala området och det därtill hörande åtgärdsprogrammet samt vid Pekingdeklarationen 1995 och det åtgärdsprogram som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR parternas gemensamma vilja att befästa, fördjupa och variera sina förbindelser på områden av ömsesidigt intresse på grundval av jämlikhet, icke-diskriminering, inbördes nytta och ömsesidighet,

SOM ÖNSKAR skapa gynnsamma villkor för utveckling av handel och investeringar mellan gemenskapen och Laos och erkänner behovet av att respektera principerna för den internationella handeln vars syfte är att främja liberalisering av handeln på ett stabilt, öppet och icke-diskriminerande sätt och med hänsyn till varje parts särskilda ekonomiska förhållanden,

SOM INSER behovet av att understödja den nu pågående ekonomiska reformprocessen i Laos för att garantera övergången till en marknadsekonomi, samtidigt som de inser vikten av en social utveckling som borde ske parallellt med den ekonomiska utvecklingen och den gemensamma respekten för de sociala rättigheterna,

SOM INSER behovet av att understödja den laotiska regeringen i dess ansträngningar för att förbättra levnadsvillkoren för de fattigaste och minst gynnade befolkningsgrupperna samtidigt som en särskild uppmärksamhet fästs vid kvinnans situation,

SOM BEAKTAR den vikt som båda parter fäster vid skydd av miljön på alla nivåer och vid en hållbar förvaltning av naturtillgångarna samtidigt som sambanden mellan miljö och utveckling beaktas,

HAR BESLUTAT att ingå detta avtal och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Hans VAN MIERLO

Nederländernas vice premiärminister och utrikesminister,
sittande ordförande i Europeiska unionens råd

Manuel MARÍN

Vice ordförande i Europeiska gemenskapernas kommission

DEMOKRATISKA FOLKREPUBLICEN LAOS REGERING

Somsavath LENGSAVAD
Utrikesminister

SOM, efter att ha utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Grundval**

Respekten för de demokratiska principerna och grundläggande mänskliga rättigheterna, så som de uttrycks i den universella deklarationen om de mänskliga rättigheterna, påverkar gemenskapens och Laos nationella och internationella politik och utgör en väsentlig del av detta avtal.

*Artikel 2***Mål**

Det huvudsakliga målet med detta avtal är att utgöra en ram för ett stärkt samarbete mellan parterna inom ramen för deras respektive befogenheter och med följande mål:

- a) Att ömsesidigt tillämpa klausulen om mest gynnad nation vid handel med varor inom alla de områden som särskilt avses i avtalet, utom vad gäller de förmåner som beviljas av endera parten inom ramen för tullunioner, frihandelsområden, bestämmelser om handel med angränsande länder eller särskilda förpliktelser som följer av internationella råvaruavtal.
- b) Att främja och intensiviera handeln mellan parterna och en stadig utveckling av ett hållbart ekonomiskt samarbete, i enlighet med principerna om jämlikhet och ömsesidigt intresse.
- c) Att stärka samarbetet på de områden som har ett nära samband med det ekonomiska framåtskridandet och som skänker ömsesidiga fördelar.
- d) Att utveckla och variera en varaktig handel mellan gemenskapen och Laos, förbättra en varaktig marknadsöppning i en grad som är förenlig med de båda parternas ekonomiska situation och stödja Laos med tanke på dess ansökan om medlemskap i WTO.
- e) Att bidra till Laos ansträngningar att höja livskvaliteten och levnadsstandarden för de fattigaste befolkningsgrupperna och samtidigt till åtgärder för att bekämpa fattigdomen på landsbygden genom att få till stånd en utveckling av landsbygden; stödja övergången till marknadsekonomi och utvecklandet av de mänskliga resurserna inom flera sektorer av ekonomin.

- f) Att uppmuntra skapandet av arbetstillfällen såväl i gemenskapen som i Laos genom att ge prioritet åt de program och åtgärder som kan ha en gynnsam effekt i detta hänseende. Parterna skall även utbyta åsikter och information om sina initiativ på området, intensiviera och variera de ömsesidiga ekonomiska banden och skapa gynnsamma villkor för att skapa nya arbetstillfällen.
- g) Att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda och bevara miljön globalt, regionalt, nationellt och lokalt och för en hållbar förvaltning av naturtillgångarna, samtidigt som sambanden mellan miljö och utveckling beaktas.

*Artikel 3***Utvecklingssamarbete**

Gemenskapen inser Laos behov av utvecklingsstöd och är beredd att utöka sitt samarbete för att främja Laos ansträngningar att främja en hållbar utveckling av landets ekonomi och ett socialt framåtskridande för landets befolkning genom konkreta projekt och program, i enlighet med de prioriteringar som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 443/92 av den 25 februari 1992 om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika.

I enlighet med ovannämnda förordning skall biståndet utriktas på de fattigaste befolkningsgrupperna. I samarbetet skall åtgärder för att bekämpa fattigdomen att prioriteras, särskilt de åtgärder som kan skapa arbetstillfällen, främja utvecklingen på det lokala planet och befrämja kvinnans roll i utvecklingen. Dessutom skall parterna att uppmuntra lämpliga åtgärder för att förebygga och bekämpa aids och att ta initiativ som syftar till att stärka utvecklingen på det lokala planet och utbildningen på detta område samt möjligheterna för hälsovårdsmyndigheterna att ingripa.

Samarbetet mellan de båda parterna omfattar även problemet med narkotikamissbruk och i synnerhet utbildning, hälsovård och återanpassning av narkomaner.

Parterna inser vikten av att utveckla de mänskliga resurserna, den sociala utvecklingen, förbättra levnads- och arbetsförhållandena, utveckla kvalifikationerna och skydd för de mest utsatta befolkningsgrupperna. Utvecklingen av de mänskliga resurserna och den sociala utvecklingen

skall utgöra en integrerad del av det ekonomiska samarbetet och av utvecklingssamarbetet. För detta ändamål skall passande uppmärksamhet att ägnas de utbildningsmål som svarar mot institutionernas behov och de särskilda yrkesutbildningsåtgärder som syftar till att förbättra den lokala arbetskraftens yrkeskvalifikationer.

Gemenskapen, som inser den fara som sprängmedel som inte exploderat utgör för människor och de svårigheter som detta skapar för utvecklingen, skall undersöka lämpliga initiativ för att råda bot på detta problem.

Gemenskapssamarbetet skall inriktas på gemensamt överenskomna prioriteringar så att dess i effektivitet och hållbarhet garanteras. För att öka effektiviteten av de åtgärder som vidtagits inom ramen för utvecklingssamarbetet skall behovet av samordning och samarbete med Laos övriga partner, i synnerhet Bretton Woods-institutionerna att beaktas.

Artikel 4

Handelssamarbete

1. Parterna bekräftar att de är beslutna att
 - a) vidta alla de åtgärder som är lämpliga för att skapa gynnsamma förutsättningar för handeln dem emellan,
 - b) i största möjliga utsträckning förbättra handelsstrukturen så att den varierar,
 - c) arbeta för att undanröja handelshinder och för att anta åtgärder som syftar till att förbättra öppenheten, särskilt genom att i tid undanröja icke-tariffära hinder, med beaktande av det arbete som utförts på detta område av andra internationella organ och samtidigt som passande skydd av personuppgifter säkerställs.
2. De båda parterna skall i sina handelsförbindelser bevilja varandra behandling som mest gynnad nation i handeln med varor på alla områden i fråga om
 - a) alla slag av tullar och andra avgifter, inbegripet metoder för uttag av sådana tullar och avgifter,
 - b) förordningar, förfaranden och formaliteter för tullklarening, transitering, lagring och omlastning,
 - c) skatter och andra nationella avgifter som tas ut direkt eller indirekt vid import eller export,
 - d) de administrativa förfarandena för utfärdande av import- eller exportlicenser.
3. Punkt 2 gäller inte
 - a) fördelar som en av de avtalsslutande parterna har beviljat stater med vilka den har upprättat en tullunion eller ett frihandelsområde,

- b) fördelar som en av de avtalsslutande parterna har beviljat angränsande stater för att underlätta gränshandeln,
- c) åtgärder som endera parten kan komma att vidta för att fullgöra sina åtaganden i enlighet med internationella råvaruavtal.

4. Inom ramen för sina respektive befogenheter skall parterna åta sig att

- a) förbättra tullsamarbetet mellan sina respektive myndigheter, särskilt vad gäller yrkesutbildning, förenkling och harmonisering av tullförfaranden och administrativt bistånd i kampen mot tullbedrägerier,
- b) utbyta information om de områden som skulle kunna erbjuda ömsesidiga fördelar, i synnerhet vad gäller of-fentlig upphandling, turism och samarbete på statistikområdet.

5. Laos skall använda sina resurser för att säkerställa ett passande och effektivt skydd och tillämpning av immateriella, industriella och kommersiella rättigheter i överensstämmelse med de högsta internationella normerna. För detta ändamål skall Laos ansluta sig till de relevanta internationella konventioner som rör immateriella, industriella och kommersiella rättigheter⁽¹⁾ och som det ännu inte har anslutit sig till. För att Laos skall kunna uppfylla de förpliktelser som nämns ovan, kan ett tekniskt bistånd komma att övervägas.

6. Inom ramen för sina befogenheter, regler och lagstiftning enas parterna om att samråda om alla frågor, problem eller tvister som uppstår i samband med deras handel.

Artikel 5

Miljösamarbete

Parterna inser att ett förbättrat miljöskydd bör grundas på en lämplig lagstiftning, en effektiv användning av en sådan lagstiftning och ett införlivande av densamma i annan politik.

Det huvudsakliga målet med miljösamarbetet är att förbättra förutsättningarna för en hållbar ekonomisk tillväxt och en social utveckling varvid respekten för den naturliga miljön i hög grad skall prioriteras, genom bl.a följande åtgärder:

- a) Utarbetandet av en effektiv miljöskyddspolitik i vilken lämpliga lagstiftningsåtgärder och tillräckliga resurser för att säkerställa att dessa används föreskrivs. Denna politik skall framför allt omfatta utbildning, kapacitetsutveckling och överföring av lämplig teknik på miljöområdet.

⁽¹⁾ Se bilaga II.

- b) Samarbete för -utveckling av hållbara och rena energikällor samt för forskning om lösningar på problemen med industri- och stadsföreningar.
- c) Bevarande av miljön, särskilt i områden med känsliga ekosystem, i samordning med att turismen utvecklas till att bli en varaktig inkomstkälla.
- d) Miljökonsekvensbeskrivning av utvecklings- och återuppbyggnadsprojekt inom samtliga områden, såväl under det förberedande stadiet som under genomförandestadiet.
- e) Nära samarbete för att uppnå målen i de miljöavtal som de båda parterna är anslutna till.
- f) Skydd och bevarande av de befintliga urskogarna, i synnerhet för att bekämpa olaglig avverkning samt en varaktig utveckling av nya skogsresurser genom att stärka skogsförvaltningsorganen, samtidigt som lokalbefolkningens deltagande måste säkerställas.

Artikel 6

Ekonomiskt samarbete

Parterna skall, inom ramen för sina befogenheter och tillgängliga ekonomiska medel, åta sig att befrämja ekonomiskt samarbete som gagnar båda parter.

Samarbetet skall avse följande:

- a) Utveckling av det ekonomiska klimatet i Laos genom att underlätta tillgången till gemenskapens know-how och teknik.
- b) Underlättande av kontakter mellan ekonomiska aktörer och vidtagande av andra åtgärder för att främja handelsutbytet.
- c) Uppmuntrande av investeringsprogram inom den offentliga och privata sektorn i enlighet med respektive parts lagstiftning, förordningar och politik för att stärka det ekonomiska samarbetet inbegripet samarbetet mellan företag, tekniköverföring, kontrakt om underleveranser och licenser.
- d) Underlättande av informationsutbyte och initiativtagande och befrämjande av det företagspolitiska samarbetet, särskilt när det gäller förbättring av affärsmiljön och en närmare sammanknytning av deras band.
- e) Stärkande av den ömsesidiga förståelsen för parternas ekonomiska klimat för ett effektivt samarbete.
- f) Verksamhet inom standardisering, bedömning av överensstämmelse, metrologi och kvalitetssäkring för att befrämja internationella standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse och för att underlätta handeln.

På dessa områden är de huvudsakliga målen att

- stödja Laos i dess ekonomiska återuppbyggnadsarbete genom att skapa villkor för en lämplig ekonomisk miljö och ett gynnsamt affärsklimat,
- uppmuntra samverkan mellan parternas ekonomiska sektorer, särskilt mellan båda parternas privata sektorer,
- inom ramen för parternas befogenheter och i enlighet med deras lagstiftning, förordningar och politik skapa ett klimat som är gynnsamt för privata investeringar genom att förbättra villkoren för kapitalöverföringar och, i förekommande fall, stödja ingående av avtal om främjande och skydd av investeringar mellan gemenskapens medlemsstater och Laos.

Parterna skall tillsammans och i ömsesidigt intresse fastställa områden och prioriteringar för program och verksamheter för det ekonomiska samarbetet.

Artikel 7

Jordbrukssamarbete

Parterna skall, i en anda av samförstånd, åta sig att samarbeta på jordbruksområdet och därvid undersöka följande:

- a) Möjligheterna att utveckla handelsutbytet med jordbruksprodukter.
- b) Sanitära, fytosanitära och ekologiska åtgärder och resultaten av dessa samt tillhandahållande av bistånd för att undvika handelshinder, med beaktande av båda parters lagstiftning.
- c) Möjligheterna att hjälpa Laos regering i dess strävan att variera exporten av jordbruksprodukter.

Artikel 8

Energi

Parterna inser att energisektorn är av avgörande betydelse för den ekonomiska och sociala utvecklingen och är beredda att stärka sitt samarbete på grundval av en dialog inom det energipolitiska området. I dialogen skall vederbörlig hänsyn tas till det huvudsakliga målet, nämligen att se till att utvecklingen av Laos energiresurser sker på ett hållbart sätt.

Artikel 9

Regionalt samarbete

Samarbetet mellan parterna kan utvidgas till att omfatta åtgärder inom ramen för samarbets- eller integrationsavtal med andra länder i samma region, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med nämnda avtal.

Utan uteslutande av något område kan särskild uppmärksamhet ägnas följande åtgärder:

- a) Tekniskt bistånd (experter utifrån och utbildning av teknisk personal i vissa praktiska integrationsfrågor).
- b) Främjande av handeln inom regionen.
- c) Stöd till regionala inrättningar och till projekt och initiativ inom ramen för regionala organisationers befogenheter.
- d) Undersökningar om förbindelser, transporter och kommunikationer på regional nivå.

Artikel 10

Vetenskapligt och tekniskt samarbete

Parterna kan, var och en i enlighet med sin politik, i ömsesidigt intresse och inom ramen för sina befogenheter, befrämja samarbetet inom vetenskap och teknik.

Samarbetet skall omfatta följande:

- Utbyte av information och erfarenheter på regional nivå (Europa/Sydostasien), särskilt vad gäller genomförandet av politik och program.
- Befrämjande av varaktiga förbindelser mellan parternas forskarsamfund.
- Intensifiering av åtgärder för att befrämja innovativa projekt inom industrin, även tekniköverföring.

Samarbetet skulle kunna innebära följande:

- Genomförande av gemensamma regionala forskningsprojekt (Europa/Sydostasien) på områden av gemensamt intresse och i förekommande fall med aktivt deltagande av företag.
- Forskarutbyte för att befrämja förberedandet av forskningsprojekt och högre utbildning.
- Anordnande av vetenskapliga möten för att främja utbyte av information och samverkan och för att fastställa gemensamma forskningsområden.
- Spridande av resultat och utvecklande av band mellan de offentliga och privata sektorerna.

- Utvärdering av de berörda verksamheterna.

De båda parternas högre läroanstalter och forsknings- och industricentra kommer på ett lämpligt sätt att kunna delta i detta samarbete.

Artikel 11

Kemiska narkotikaprekursorer och tvättning av pengar

Parterna enas om att, inom ramen för sina befogenheter och i enlighet med gällande lagstiftning, och med beaktande av det arbete som har utförts av berörda internationella organ, samarbeta för att förebygga omdirigering av kemiska narkotikaprekursorer och om behovet av att göra allt för att förebygga tvättning av pengar.

De båda parterna förutser att vidta särskilda åtgärder för att bekämpa odling och produktion av och olaglig handel med narkotiska preparat och psykotropa ämnen och förebygga och minska narkotikamissbruket.

Samarbetet kan omfatta

- åtgärder för att befrämja andra former av ekonomisk utveckling,
- utbyte av relevant information med förbehåll för ett passande skydd av personuppgifter.

Artikel 12

Fysisk infrastruktur

Parterna inser att de nuvarande bristerna i den fysiska infrastrukturen i Laos utgör ett allvarligt hinder för privata investeringar och ekonomisk utveckling i allmänhet. Parterna är därför eniga om att uppmuntra särskilda program för restaurering, uppbyggnad och utveckling av infrastruktur i Laos skall uppmuntras, särskilt på transport- och kommunikationsområdet.

Artikel 13

Information, kommunikation och kultur

Parterna skall, var och en i enlighet med sina befogenheter och sin politik och i ömsesidigt intresse, samarbeta vad gäller information, kommunikation och kultur i syfte

att förbättra förståelsen för varandra och stärka banden mellan sig. Lämpligt stöd kan även lämnas för att främja nya initiativ på följande områden:

- a) Förstudier och tekniskt bistånd för bevarande av kulturarvet.
- b) Samarbete om medier och audiovisuell dokumentation.
- c) Anordnande av evenemang och utbyten i syfte att förbättra den kulturella förståelsen.

Parterna inser att samarbete vad gäller telekommunikation, informationssamhället och multimediatillämpningar är av väsentlig betydelse. Ett sådant samarbete kan omfatta informationsutbyte om parternas politik och regelverk för telekommunikation, mobilkommunikationer, inbegripet befrämjande av globala system för satellitnavigering, informationssamhället, multimediateknik för telekommunikationer, telematknät och telematiktillämpning (exempelvis för transporter, hälsovård, utbildning och miljö).

Artikel 14

Institutionella aspekter

1. Parterna är överens om att inrätta en gemensam kommitté vars uppgifter skall vara att
 - a) vaka över att avtalet och dialogen mellan parterna fungerar väl och genomförs korrekt,
 - b) utfärda lämpliga rekommendationer för att befrämja målen i detta avtal,
 - c) fastställa prioriteringar bland de åtgärder som är möjliga för att uppnå målen i detta avtal.
2. Gemensamma kommittén skall bestå av företrädare på tillräckligt hög nivå för båda parterna. Den skall normalt sammanträda vartannat år, växelvis i Vientiane och Bryssel, vid en tidpunkt som skall fastställas gemensamt. Extraordinära möten kan sammankallas enligt överenskommelse mellan parterna.
3. Gemensamma kommittén kan inrätta undergrupper med särskilda uppgifter för att bistå den i dess arbete och för att samordna utarbetandet och genomförandet av projekt och program inom ramen för avtalet.
4. Dagordningen för gemensamma kommitténs möten skall fastställas genom gemensam överenskommelse mellan parterna.
5. Parterna skall besluta att gemensamma kommittén även skall ha till uppgift att garantera att varje sektorsavtal som har ingåtts eller kan komma att ingås mellan gemenskapen och Laos fungerar väl.
6. Gemensamma kommitténs organisationsstruktur och arbetsordning skall fastställas av parterna.

Artikel 15

Framtida utveckling

1. Parterna kan gemensamt och inom ramen för sina respektive befogenheter utvidga detta avtal för att utveckla

samarbetet och komplettera det med avtal om särskilda verksamheter eller om särskilda sektorer.

2. Inom ramen för detta avtal får var och en av parterna framlägga förslag för att utvidga tillämpningsområdet för samarbetet, med hänsyn tagen till den erfarenhet som har vunnits under tillämpningen av avtalet.

Artikel 16

Andra avtal

Utan att det påverkar tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, skall varken avtalet eller någon åtgärd som genomförs inom ramen för det på något sätt påverka Europeiska unionens medlemsstaters befogenhet att företa bilaterala åtgärder med Laos inom ramen för det ekonomiska samarbetet eller, i förekommande fall, att ingå nya avtal om ekonomiskt samarbete med Laos.

Artikel 17

Hjälpmedel

För att underlätta samarbetet inom ramen för detta avtal skall de laotiska myndigheterna ge gemenskapens tjänstemän och experter de garantier och hjälpmedel som är nödvändiga för att de skall kunna genomföra sitt arbete. Närmare bestämmelser om detta skall fastställas genom en särskild skriftväxling.

Artikel 18

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på det territorium där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas och på de villkor som fastställs i detta och, å andra sidan, på Laos territorium.

Artikel 19

Underlåtenhet att verkställa avtalet

Om endera parten anser att den andra parten har underlåtit att uppfylla någon av sina förpliktelser enligt detta avtal får den vidta lämpliga åtgärder. Dessförinnan skall den, utom i särskilt brådskande fall, lämna gemensamma kommittén alla relevanta uppgifter som behövs för att den skall kunna göra en noggrann undersökning av situationen i syfte att söka en lösning som kan godtas av parterna.

Vid valet av åtgärder skall sådana åtgärder prioriteras som minst stör detta avtals funktion. Dessa åtgärder skall omedelbart anmälas till gemensamma kommittén och samråd om dem skall hållas inom ramen för gemensamma kommittén på begäran av den andra parten.

*Artikel 20***Bilagor**

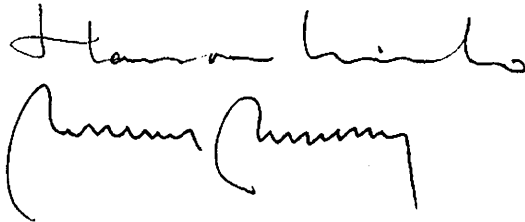
Bilagorna I och II som bifogas detta avtal utgör en integrerad del av detta.

*Artikel 21***Ikraftträdande och förlängning**

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då parterna underrättar var-

Upprättat i Luxemburg den 29 april 1997.

För
Europeiska gemenskapen

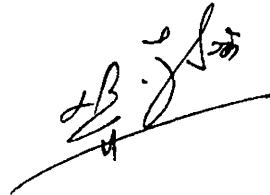
andra om att de förfaranden som behövs för detta ändamål har avslutats.

2. Detta avtal ingås för en period av fem år. Det skall automatiskt förlängas med ett år i taget om inte endera parten säger upp det senast sex månader innan det löper ut

*Artikel 22***Giltiga texter**

Detta avtal är upprättat i två exemplar på tyska, engelska, danska, spanska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, svenska och laotiska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

För
Demokratiska folkrepubliken Laos

*BILAGA I***Gemensam förklaring om artikel 19 – underlåtenhet att verkställa avtalet**

- a) Vad gäller tolkningen och den praktiska tillämpningen av detta avtal är parterna överens om att begreppet "i särskilt brådskande fall" i artikel 19 i avtalet avser fall då en av parterna väsentligt överträder avtalets bestämmelser. Väsentlig överträdelse av avtalets bestämmelser innebär
- vägran att godta avtalet i strid med allmänna bestämmelser i folkrätten,
 - överträdelse av avtalets väsentliga delar enligt artikel 1.
- b) Parterna är överens om att de "lämpliga åtgärder" som avses i artikel 19 är åtgärder som vidtas i enlighet med folkrätten. Om en part vidtar en åtgärd i ett särskilt brådskande fall enligt artikel 19 får den andra parten åberopa förfarandet för tvistlösning.

*BILAGA II***Gemensam förklaring om immateriella, industriella och kommersiella rättigheter**

Parterna är överens om att immateriella, industriella och kommersiella rättigheter inom ramen för detta avtal inbegriper särskilt skydd av upphovsrätt och närstående rättigheter, patent, industriell formgivning, programvaror, varumärken, kretsmönster för integrerade kretsar (topografier), geografiska beteckningar samt skydd mot otillbörlig konkurrens och skydd av hemlig information.

GEMENSAM FÖRKLARING OM ÅTERTAGANDE AV MEDBORGARE

Europeiska gemenskapen erinrar om den vikt dess medlemsstater fäster vid upprättandet av ett effektivt samarbete med tredje land för att underlätta dessa tredje länders åtagande av medborgare som uppehåller sig illegalt på en medlemsstats territorium.

Demokratiska folkrepubliken Laos godkänner att åta sig att med de medlemsstater i Europeiska unionen som så önskar uppnå avtal om återtagande av sådana laotiska medborgare som uppehåller sig illegalt.

Information om ikraftträdandet av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos⁽¹⁾

Eftersom parterna har avslutat förfarandena för ikraftträdande i enlighet med artikel 21 i samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Laos träder detta avtal i kraft den 1 december 1997.

⁽¹⁾ Se sida 14 i denna tidning.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 april 1997

om de stöd som Frankrike beviljat textil-, konfektions-, läder- och skosektorerna

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/811/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om ett Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha givit berörda parter tillfälle att lämna synpunkter enligt dessa artiklar, och

med beaktande av följande:

I

Frankrike anmälde den 26 mars 1996 genom en skrivelse från sin ständiga representation vid Europeiska unionen "försöksåtgärder för en sänkning av de sociala avgifterna till förmån för textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna" till kommissionen.

För de ovannämnda sektorerna har Frankrike beslutat att, utöver den allmänna sänkningen av avgifterna som genomfördes i juni 1995, avskaffa arbetsgivaravgifterna för minimitlönerna (SMIC, minimitlön som garanteras och fastställs av staten) och en gradvis sänkning för löner upp till 1,5 gånger minimitlönen.

I en skrivelse av den 31 maj 1996⁽¹⁾ underrättade kommissionen Frankrike om inledandet av det förfarande som avses i artikel 93.2 i fördraget i fråga om de ovan nämnda åtgärderna.

Då anmälan gjordes var syftet med avgiftssänkningen att skapa arbetstillfällen, framför allt för unga arbetssökande inom de fyra berörda sektorerna. Detta syfte skulle även eftersträvas genom åtaganden de berörda branschorganisationerna gjort beträffande kortare arbetstid och uppmuntran till deltidsarbete. Innehållet i åtagandena har inte beskrivits närmare.

Inom alla de fyra berörda sektorerna är syftet med sänkningen av de sociala avgifterna att underlätta anställningen av 7 000 unga arbetssökande och att bibehålla 35 000 arbetstillfällen.

De 7 000 arbetstillfällen som nämns ovan utgör skapade nettoarbetstillfällen, medan de 35 000 andra arbetstillfällena är sådana som kommer att bibehållas i två år efter det att ordningen trätt i kraft. Det bör nämnas att 60 000 arbetstillfällen väntas gå förlorade inom de berörda sektorerna under den perioden om ingen åtgärd vidtas. Det handlar alltså om att friställningarna görs i långsammare takt.

Beslutet att inleda ett förfarande fattades av följande skäl:

— Eftersom sänkningen av de sociala avgifterna inte beviljas alla nationella företag är det fråga om sektoriellt stöd. Kommissionen är alltid skeptisk i fråga om denna typ av stöd på grund av dess återverkningar på det ekonomiska och konkurrensmässiga planet, särskilt när det rör sig om sektorer inom vilka den gemenskapsinterna handeln är betydande.

— Även när det gäller stöd för skapande av sysselsättning måste kommissionen inta en restriktiv hållning till sektoriellt stöd för att i tid hindra att den typen av stöd ökar och att därigenom själva idén om den inre marknaden i gemenskapen äventyras. Enligt riktlin-

⁽¹⁾ EGT C 206, 17.7.1996, s. 8.

jerna för sysselsättningsstöd^(?) får sektoriellt stöd för bibehållande eller skapande av nettoarbetstillfällen beviljas endast under ett begränsat antal särskilda omständigheter, vilka inte föreföll råda beträffande de föreslagna åtgärderna.

- Eftersom Frankrike inte tillhandahöll fullständig information hade kommissionen inte tillgång till närmare uppgifter som visade att det var nödvändigt att gynna dessa sektorer i förhållande till andra sektorer inom den franska ekonomin eller till konkurrerande sektorer i de andra medlemsstaterna.

Frankrikes svar på kommissionens skrivelse inkom den 16 juli 1996. Av svaret framgick att syftet med avgifts-sänkningen inte bara var att skapa sysselsättning, utan egentligen även att helt eller delvis, beroende på omständigheterna, kompensera för de merkostnader i samband med omläggningen och förkortningen av arbetstiden som orsakats av branschorganisationernas ovan nämnda överenskommelser. Enligt Frankrike skulle ordningen i denna utformning vara neutral ur finansiell synvinkel, i och med att den inte medförde någon fördel för företagen.

Detta ledde till att kommissionen, genom ett beslut av den 2 oktober 1996^(*), utvidgade förfarandet för att ta hänsyn till de nya och mer fullständiga upplysningar som Frankrike lämnat. Kommissionen underrättade Frankrike om detta nya beslut i en skrivelse av den 15 oktober 1996.

Skälen för kommissionens andra beslut kan sammanfattas på följande sätt:

- De kostnader som orsakas företagen till följd av de avtal som ingåtts mellan arbetsmarknadens parter inom en viss sektor, oavsett om det är på grund av arbetstidsomläggningen eller något annat, och som består i löneförhöjningar eller betalda ledigheter som inte föreskrivs i de gemensamma reglerna, utgör kostnader som normalt sett borde ha belastat företagets budgetar. Följaktligen skulle varje sänkning, direkt eller indirekt, av dessa avgifter som godkänts av de offentliga myndigheterna kunna utgöra ett statligt stöd som i princip är förbjudet enligt artikel 92.1.
- Dessutom följer av rättspraxis att det inte är de statliga åtgärdernas orsaker eller syften som är avgörande vid en bedömning enligt artikel 92.1, utan deras verkan. I detta ärende medför sänkningen av de sociala avgifterna sannolikt att företagen inom dessa sektorer har en gynnsammare ställning än sina konkurrenter, som skulle ha genomfört arbetstidsomläggningar eller andra liknande åtgärder utan stöd från staten. I

princip är det kompensatoriska inslaget i de fördelar som beviljats företagen i förhållande till de avtal som dessa ingått inte sådant att det på förhand utesluter möjligheten att fördelarna utgör stöd.

- Frankrikes regering har hävdats att den aktuella ordningen är neutral, men detta visas inte tydligt. För det första ger vissa inslag i beräkningen av stödet och merkostnaden upphov till frågor som kan leda till att slutresultatet blir ett annat. För det andra tas vid beräkningen av ordningens inverkan ingen hänsyn till andra effekter, som exempelvis förbättringen av företagets effektivitet till följd av att arbetstiden är bättre anpassad till kraven inom sektorn, framför allt till den säsongsbetonade och cykliska tillverkningen.

Frankrikes synpunkter på inledandet av förfarandet inkom till kommissionen den 16 juli 1996 och synpunkterna på beslutet av den 2 oktober 1996 inkom den 5 december 1996. Kompletterande upplysningar inkom den 17 februari 1997. Dessa gäller i första hand kommissionens skrivelse av den 30 januari 1997 om metoden för beräkning av nettoeffekten av sänkningen.

Dessutom hölls tekniska möten mellan tjänstemän från kommissionen och de berörda franska ministerierna i Bryssel den 1 augusti 1996 och i Paris den 21 januari 1997.

Kommissionens meddelanden om de två ovannämnda besluten, genom vilka de övriga medlemsstaterna och berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter, offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 17 juli 1996^(*) respektive den 26 november 1996^(*).

Efter det första offentliggörandet framförde sju branschorganisationer inom textil- och konfektionssektorn sina reaktioner till kommissionen. Regeringarna i Tyskland, Nederländerna och Förenade kungariket, samt myndigheterna i den belgiska regionen Flandern har även de lämnat synpunkter till följd av offentliggörandet.

Efter det andra offentliggörandet lämnade två andra branschorganisationer synpunkter till kommissionen. Även regeringarna i Österrike och Nederländerna framförde sina synpunkter.

I överensstämmelse med förfarandet meddelades tredje parts synpunkter (vilka alla var negativa till ordningen i fråga) Frankrike för kommentarer den 16 oktober 1996 respektive den 24 januari 1997. Frankrikes svar inkom till kommissionen den 21 november 1996 och den 17 februari 1997.

^(?) EGT C 334, 12.12.1995, s. 4.

^(*) EGT C 357, 26.11.1996, s. 5.

^(*) Se fotnot 1.

^(*) Se fotnot 3.

II

Frankrikes synpunkter på inledandet av förfarandet återges i det ovan nämnda beslutet av den 2 oktober 1996. Den ståndpunkt Frankrike intog till följd av detta beslut kan sammanfattas på följande sätt:

- För det första bestrider Frankrike kommissionens ståndpunkt, nämligen att de planerade åtgärdernas karaktär hade ändrats från den tidpunkt då anmälan gjordes, den 27 mars 1996, och den tidpunkt då Frankrike svarade på att kommissionen inlett ett förfarande. Syftet med försöksåtgärderna i fråga har alltid varit, och är fortfarande, att bibehålla sysselsättningen genom en omläggning av arbetstiden.

Ordningens huvudsakliga syfte har alltid varit detsamma, däremot har metoderna för genomförandet anpassats för att ta hänsyn till resultatet av förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter, och därmed till företagens åtaganden vad gäller arbetstidsomläggningen.

- Frankrike bestrider likaså det faktum att varje sänkning av de sociala avgifterna skulle kunna anses utgöra statligt stöd. De kollektivavtal som ingåtts mellan arbetsgivarna och fackföreningarna har inneburit att företagen överskrider sina lagstadgade skyldigheter beträffande övertidsersättning. Det faktum att sådana avtal slutits är inget bevis för att ett stort antal företag

inte ställer sig tveksamma till att uppfylla de nya skyldigheterna.

Frankrike anser inte att varje åtgärd som kompletterar företagets ansträngningar att bekämpa arbetslösheten bör anses vara statligt stöd som snedvrider konkurrensen, eftersom dessa ansträngningar, trots de kompletterande åtgärderna, kan innebära merkostnader för företagen jämfört med om dessa enbart hade uppfyllt sina skyldigheter enligt lagen.

I ett svar till kommissionens invändning mot detta, hävdar de franska myndigheterna att de inte känner till att andra medlemsstater skulle ha genomfört en liknande arbetstidsomläggning utan statligt stöd.

- Frankrike har framlagt vissa tekniska preciseringar i fråga om metoderna för beräkningen av ordningens nettoeffekt (avgiftssänkningen i förhållande till merkostnaderna i samband med arbetstidsomläggningen). Mot bakgrund av dessa preciseringar drar de fortfarande slutsatsen att ordningen är neutral ur finansiell synvinkel: de stora företagen får i slutändan inte någon behållning av avgiftssänkningen, eftersom de har högre kostnader för arbetstidsomläggningen. De övriga företagen med mellan 50 och 500 anställda får en "nettobehållning" som inte uppnår tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse, nämligen 100 000 ecu på tre år (ca 650 000 franska franc).

Enligt den franska beräkningsmetoden uppgår nettoeffekten av den införda ordningen till följande:

1) Textil och konfektion (*)

Företagskategori, indelning efter antal anställda	Genomsnitt inom sektorn: 71	100 – 199	200 – 499	fler än 500
Besparing p.g.a. sänkningen i procent av lönesumman	3,64	3,31	2,53	2
Teoretisk kostnad för sänkningen i procent av lönesumman	2,71	2,71	2,71	2,71
Beräknad kostnad för sänkningen i procent av lönesumman	2,15	2,15	2,15	2,15
Nettobesparing/nettoförlust i procent av lönesumman	1,49	1,16	0,38	– 0,15
Besparing eller förlust i FRF per år	156 301	256 580	209 270	– 221 373
Besparing eller förlust under ordningens hela löptid	234 451	384 870	313 905	– 332 059

(*) Det är överraskande att det genomsnittliga företaget inom varje berörd företagskategori har lika många anställda inom textil och konfektion som inom skor och läder. Dessutom noterar kommissionen att uppgifterna om det berörda antalet anställda inom produktionen är olika inom textil och konfektion, vilket borde ge olika beräknade kostnader för arbetstidsomläggningen.

2) Läder och skor (*)

Företagskategori, indelning efter antal anställda	genomsnitt inom sektorn: 71	100 – 199	200 – 499	fler än 500
Besparing p.g.a. sänkningen i procent av lönesumman	3,62	3,29	2,51	1,99
Teoretisk kostnad för sänkningen i procent av lönesumman	2,71	2,71	2,71	2,71
Beräknad kostnad för sänkningen i procent av lönesumman	2,19	2,19	2,19	2,19
Nettobesparing/nettoförlust i procent av lönesumman	1,43	1,1	0,32	– 0,2
Besparing eller förlust i FRF per år	150 134	243 943	179 982	– 295 319
Besparing eller förlust under ordningens hela löptid	225 201	365 914	269 973	– 442 978

Det framgår av dessa två tabeller att Frankrike har anpassat den teoretiska kostnaden för arbetstidsomläggningen med utgångspunkt i det berörda antalet anställda inom produktionen, dvs. 77,79 % för textilindustrin och 80,8 % för sektorerna läder och konfektion. Vad gäller arbetskostnaderna har kommissionen emellertid angivit att det inte är de anställda som berörs av denna ordning som skall beaktas, utan lönesumman för dessa personer. Frankrike lade därför fram nya resultat grundade på kriteriet om lönesumman i förhållande till den personal som berörs av omläggningen och drog slutsatsen att detta resultat inte nödvändigtvis behövde skilja sig väsentligen från siffran för de anställda som berörs inom produktionen, men bekräftade även att lönesumman inte gick att fastställa exakt.

- Frankrike understryker slutligen att den planerade mekanismen inte nödvändigtvis ökar företagets konkurrenskraft. Man betonar att det är osäkert om några besparingar kommer att uppstå, att de är svårämbara och kanske inte kommer att visa sig förrän på medellång eller lång sikt, medan ordningen endast tillämpas i 18 månader.

De siffror som kommissionen tagit fram (en ökning av konkurrenskraften med 12–13 % tack vare ordningen) grundar sig på en summarisk bedömning som gjordes innan ordningen var definitivt utformad och motsvarar en hypotes om den långsiktiga följden för

(*) Eftersom inga uppgifter om det berörda antalet anställda inom produktionen är tillgängliga för skosektorn, förstår inte kommissionen hur den beräknade kostnaden för arbetstidsomläggningen har kunnat anges för den sektorn.

mycket små företag, i vilka de anställda skulle tjäna högst 1,5 gånger minimitiönlönen (SMIC).

III

Inom ramen för förfarandet har kommissionen mottagit 15 reaktioner, vilka alla varit negativa och kommit såväl från medlemsstater som från företagsammanslutningar inom sektorn. Elva synpunkter kom kommissionen tillhanda till följd av offentliggörandet av den skrivelse genom vilken Frankrikes regering underrättades om inledandet av förfarandet.

Förutom att synpunkterna ger allmänt stöd för kommissionens ståndpunkt i detta ärende, understryker de det faktum att svårigheterna för de fyra berörda sektorerna är lika stora i alla medlemsstater och att personalnedskärningarna inom dessa sektorer i vissa medlemsstater varit mer omfattande än i Frankrike. Inom så gott som alla medlemsstater har dessa sektorer behövt genomgå smärtsamma omstruktureringar för att återfå en viss konkurrenskraft och detta har skett utan särskilt sektoriellt offentligt stöd.

Ett stort antal synpunkter framhåller det faktum att majoriteten av de berörda företagen — de med mindre än 50 anställda — får stöd som i alla fall inte överskrider tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse och att även stöd som inte når upp till detta tröskelvärde kan ha ödesdigra följder för konkurrenterna inom en bransch där de allra flesta företagen är mycket små. Företagen i de övriga medlemsstaterna har inte de finansiella medel som krävs för att reagera på det franska stödet.

Kommissionen mottog fyra synpunkter efter det att skrivelsen till Frankrike om beslutet av den 2 oktober 1996 offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den nederländska regeringen inskränkte sig till att upprepa den negativa ståndpunkt som den redan uttryckt i samband med att förfarandet inleddes. Den österrikiska regeringen å sin sida underrättade kommissionen om att en liknande ordning för arbetstidsomläggning genomförts i Österrike, vilken förhandlats fram av arbetsgivarförningarna och fackförningarna inom textilsektorn. Ordningen i fråga genomfördes utan stöd från de offentliga myndigheterna, eftersom de produktivitetsvinster som följde av arbetstidsomläggningen var tillräckligt stora för att kompensera för kostnaderna i samband med införandet av en mer flexibel arbetstid.

En grekisk i sammanslutning inom konfektionssektorn ansåg att den genomsnittliga besparing i procent av lönesumman som uppnås med hjälp av stödet är betydligt högre än vad de franska myndigheterna angivit. Sammanslutningen har som bevis sänt kommissionen en tidsskriftsartikel (*Journal du textile* nr 1472, 28.10.1996), i vilken ett företag med fler än 100 anställda bekräftar att det, tack vare den avgiftssänkning som genomförts i Frankrike, har kunnat göra en besparing som motsvarar 8 % av lönesumman, vilket gjort det möjligt för företaget att sänka sin självkostnad.

En italiensk sammanslutning inom textil- och konfektionssektorn, slutligen, menade att kostnaderna för omläggningen av arbetstiden är resultatet av frivilliga och självständiga förhandlingar som företagen inom sektorn inlett och slutfört och att de inte bör kompenseras för detta.

Det nämndes ovan att Frankrike har uppmanats att kommentera alla de mottagna synpunkterna. Vad gäller de elva första synpunkterna förklarar Frankrike i en skrivelse av den 19 november 1996 att "de närmare uppgifter som de lämnat under sommaren beträffande den ordning som är föremål för bedömning enligt artikel 93.2 i stor utsträckning undanröjer grunden för dessa synpunkter. Det ändrade förfarandet enligt artikel 93.2 i vilket hänsyn tas till dessa närmare uppgifter kommer snart att offentliggöras i EGT, varför de franska myndigheterna inte kommenterar dessa synpunkter."

Vad gäller de fyra synpunkterna från tredje part upprepar Frankrike att den planerade ordningen är ursprunglig och

neutral och därför inte påverkar konkurrensen. I svaret anges att avgiftssänkningen har gjort det möjligt att "på nytt inleda dynamiska löneförhandlingar [vilka hittills varit blockerade], i vilka staten har en vägledande och främjande roll".

Vad gäller en eventuell undervärdering av den genomsnittliga besparingen i procent av lönesumman som stödet ger upphov till, påminner Frankrike om att det är nödvändigt att samtidigt ta hänsyn såväl till besparingen som till den kostnad som ordningen för sänkta avgifter ger upphov till. Medan de verkliga långsiktiga vinsterna är svåra att uppskatta, kan företagen lätt beräkna och förutse de vinster som direkt kan hänföras till bestämmelsen. Däremot framstår kostnaderna mindre tydligt, även om de uppstår med en gång.

Slutligen svarar Frankrike att det inte går att jämföra den franska åtgärden med de åtgärder som genomförts i Österrike utan statligt stöd, eftersom den ökade konkurrenskraften som följt av de åtgärderna mer än väl kompenserar för omlägningskostnaderna. Den franska ordningen är allmän och kortvarig, medan den österrikiska ordningen gäller under längre tid och tillämpas på frivillig grund. Dessutom innebär den franska planen en mycket förmånlig behandling av löntagarna.

IV

De berörda sektorerna, dvs. textil, konfektion, skor och läder, har likartade egenskaper och har utvecklats på liknande sätt under de senaste åren, även om det finns skillnader i storlek mellan dem (om man lägger ihop de fyra sektorernas produktion står textil- och konfektionsindustrierna för 86 % av den sammanlagda produktion, skoindustrin för 9 % och läderindustrin för 5 %). Såväl dessa egenskaper som utvecklingen framstår dessutom som ganska likartade vid en jämförelse mellan olika medlemsstater.

Alla sektorer består i huvudsak av små och medelstora företag och de är alla utsatta för ett starkt konkurrenstryck både inom gemenskapen och från låglöneländer, framför allt i Sydostasien. Denna konkurrens gör sig framför allt gällande för produkter av låg eller medelgod kvalitet från de asiatiska länderna och för produkter av hög kvalitet från medlemsstaterna.

De fyra sektorerna är koncentrerade till vissa medlemsstater, nästan alltid desamma. Fördelningen av produktionsstorlek per medlemsstat år 1993 var följande:

Textil ⁽¹⁾	Italien (24,5 %)	Tyskland (22,6 %)	Frankrike (17 %)	Storbritannien (14,5 %)
Konfektion	Italien (22 %)	Tyskland (21 %)	Frankrike (18 %)	Storbritannien (16,5 %)
Skor	Italien (32 %)	Frankrike (19 %)	Tyskland (15 %)	Storbritannien (13 %)
Läder	Italien (60 %)	Spanien (14 %)	Tyskland (7,5 %)	Storbritannien (7 %)

(¹) För textil, konfektion och skor: mervärdet. För läder: omsättningen. Källa: *Panorama de l'industrie communautaire 1995*, Europeiska kommissionen.

Inom lädersektorn kommer Frankrike på femte plats i fråga om omsättning, med en andel på 5,24 %.

Under de senaste tio åren har alla dessa sektorer (alla medlemsstater sammantaget) drabbats av en märkbart, för att inte säga mycket kraftigt, minskad sysselsättning, framför allt inom textil och läder. Detta beror bland annat på att produktiviteten förbättrats under denna period, men också på den dåliga ekonomiska konjunkturen och på konkurrenstrycket från tredje land.

På gemenskapsnivå har produktionen (i löpande priser) ökat kraftigt inom textil- och skoindustrierna, medan produktionen i de två andra sektorerna ökade fram till mitten av 80-talet för att sedan minska. Produktionen mätt i fasta priser har å andra sidan minskat i alla sektorer.

Med undantag av läder- och textilsektorerna (den senare endast om man mäter i värde), har de andra sektorerna i alla medlemsstaterna sammantaget under en längre eller kortare följd av år haft ett ökande underskott i handeln med resten av världen.

Frankrikes andel av den totala handeln inom gemenskapen (i värde) uppgår till följande (²)

	Export		Import	
	1993	1994	1993	1994
Textil	15,36	15,62	16,39	15,60
Konfektion	11,33	10,73	17,75	17,78
Läder	15,20	15,49	16,93	16,61
Skor	7,78	6,75	20,34	20,01

Under förfarandets gång har kommissionen samlat in ytterligare uppgifter. Enligt en fransk branschorganisation inom textilsektorn utgjordes de fem största kunderna till den franska textilindustrin 1995 av andra medlemsstater. Sammanlagt gick 51 % av den franska exporten på detta område till dessa fem (³).

Första halvåret 1996 gick 62 % av den franska textil- och konfektionsexporten till gemenskapen, som levererade 52 % av importen (¹⁰).

V

Kommissionen anser att kampen för sysselsättning har hög prioritet inom gemenskapen och för att denna kamp

skall lyckas krävs en bättre integration av medlemsstaternas makroekonomiska politik och industripolitik. Medlemsstaterna, liksom kommissionen, måste visa prov på uppfinningsrikedom och mod när de söker efter nya lösningar för att bekämpa arbetslösheten.

Antagandet 1993 av vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning är ett led i detta arbete och bekräftar att kommissionen verkligen prioriterar dessa mål.

Kommissionen har vid flera tillfällen tagit initiativ till konkreta sysselsättningsfrämjande åtgärder. Den har bland annat antagit rambestämmelser för stöd till mindre gynnade stadsområden (¹¹), riktlinjer för sysselsättningsstöd,

(³) Källa: Eurostat.

(²) Statistik från Association Textiles de France, 22 juli 1996.

(¹⁰) Källa: *L'industrie textile*, nr 1280, oktober 1996.

(¹¹) EGT C 146, 14.5.1997, s. 6.

samt ett tillkännagivande om sysselsättningen och kontrollen av statliga stöd⁽¹²⁾, vilka tydligt anger vilka offentliga åtgärder som är godtagbara i syfte att skapa eller bibehålla arbetstillfällen utan att snedvrیدا konkurrensen mellan medlemsstaterna. Kommissionen anser att den genom att ständigt övervaka att inge medlemsstat reglerar sina arbetslöshetsproblem på ett sätt som försvårar problemen för de övriga, kan visa att den prioriterar skapandet av nettoarbetstillfällen och bibehållandet av stabil sysselsättning inom gemenskapen.

Kommissionen synpunkter på ordningen i fråga gäller alltså inte Frankrikes mål, dvs. att skapa sysselsättning (framför allt för ungdomar), utan de medel med vilka man vill uppnå detta mål och verkningarna av dessa val. Dessutom bör påpekas att även om man vid de senaste mötena i Europeiska rådet har förespråkade såväl en sänkning av löneavgifterna på låga löner som deltidsarbete i syfte att skapa arbetstillfällen, får detta inte ske på ett sätt som står i strid med fördraget.

VI

Det bör påpekas att kommissionen vid inledandet av förfarandet påminde Frankrike om den uppskjutande verkan enligt artikel 93.3 i fördraget och om kommissionens meddelande av den 24 november 1983 liksom om de skrivelser som sändes till alla medlemsstater den 4 mars 1991 samt den 22 februari och den 30 maj 1995 enligt vilka allt stöd som utbetalats olagligt kan komma att återkrävas.

Kommissionen anmodade dessutom Frankrike att snarast möjligt informera de berörda företagen om att förfarandet inletts och att de kunde komma att bli tvungna att återbetala allt stöd som de tagit emot olagligt.

Kommissionen konstaterar att, trots den uppskjutande verkan enligt ovan, Frankrike ändå har genomfört sänkningen av de sociala avgifterna. Ordningen trädde i kraft den 1 juni 1996 för textil- och konfektionssektorn och den 1 juli för läder- och skosektorn. Därigenom blev stöden i fråga olagliga och de företag som mottagit stöden riskerar att behöva betala tillbaka dem om de bedöms vara oförenliga.

Vad gäller själva åtgärden anmäldes de planerade offentliga åtgärder som en "allmän och tillfällig försöksåtgärd inom textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna". Det angavs även att det rörde sig om en ordning som gynnade skapandet av arbetstillfällen och en arbetstidsförkortning.

För att kunna dra nytta av sänkningen måste branschorganisationerna inom ramen för löneförhandlingarna åta sig att skapa arbetstillfällen, antingen på ett direkt sätt (anställning av unga) eller på ett indirekt sätt (förhandlingar om förkortad arbetstid), samt att friställa i långsammare takt. Företag med fler än 50 anställda skulle dessutom behöva göra särskilda åtaganden gentemot staten.

Vid granskningen av det svar som Frankrike lämnat på kommissionens skrivelse med anledning av inledandet av förfarandet, framkom att den avgiftslindring som avsågs genomföras för dessa fyra sektorer framför allt syftade till att kompensera, helt eller delvis beroende på vilket fall det rörde sig om, för merkostnaderna i samband med den omläggning och förkortning av arbetstiden som de ovan nämnda branschavtalen fört med sig. Detta medförde att kommissionen den 2 oktober 1996 utvidgade förfarandet.

I sitt svar till detta andra beslut bestred Frankrike att de anmälda åtgärderna förändrats till sin karaktär, samtidigt som den insåg att tredje part borde underrättas om de nya inslag som meddelats kommissionen. Ordningens syfte har enligt den franska regeringen aldrig ändrats och trots de nya preciseringarna förblir syftet med dessa försöksåtgärder att bibehålla sysselsättningen genom att lägga om arbetstiden.

Mot bakgrund av de uppgifter som Frankrike lämnat, särskilt de ramkonventioner som undertecknats av staten och de berörda branschorganisationerna, godtar kommissionen att åtgärdens huvudsakliga syfte är att bibehålla sysselsättningen. Den kan dock inte godta de metoder som valts för att uppnå det syftet.

VII

Det bör påminnas om att det i artikel 92.1 i fördraget anges att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Avgiftssänkningen i fråga är avsedd att delvis undanta företagen inom dessa fyra branscher från sådana ekonomiska skyldigheter som härrör från den normala tillämpningen av socialförsäkringssystemet.

Kommissionen anser att de kostnader som orsakas företagen till följd av de avtal som ingåtts mellan arbetsmarknadens parter inom en viss sektor, oavsett om det är på grund av arbetstidsomläggningen eller något annat, och som består i löneförhöjningar eller betalda ledigheter som inte föreskrivs i de gemensamma reglerna, utgör kostna-

⁽¹²⁾ EGT C 1, 3.1.1997, s. 10.

der som normalt sett borde ha belastat företagens budgetar. Denna ståndpunkt påverkas inte av att kostnaderna beror på att de avtal som ingåtts mellan arbetsmarknadens parter medför skyldigheter för företagen utöver vad som anges i lagen. Kommissionen anser därför att det i detta sammanhang är själva den statliga åtgärden som på grund av sin karaktär och i sin helhet utgör ett statligt stöd.

Enligt kommissionens praxis, vilken domstolen hänvisat till i ett mål nyligen⁽¹³⁾, uppfyller statliga åtgärder till förmån för vissa företag eller viss produktion kriterierna för statligt stöd, även om åtgärderna syftar till att finansiera kostnader som det berörda företaget tagit på sig frivilligt⁽¹⁴⁾.

Frankrike angav, inom ramen för förfarandet och som svar på synpunkter från tredje part som liknar de ovanstående, att det hade varit nödvändigt att återuppta dialogen och de löneförhandlingar som varit blockerade, eftersom arbetstidsomläggningen och dess återverkningar på sysselsättningen varit en tillräckligt viktig politisk fråga för att rättfärdiga en statlig åtgärd. Man menade vidare att avgiftssänkningarna, genom att de kompenserade för företagets kostnader för arbetstidsomläggningen, hade gjort det möjligt att återuppta löneförhandlingarna, i vilka staten har en främjande och vägledande roll.

Kommissionen ifrågasätter alltså inte det eftersträvande målet, dvs. att skapa sysselsättning och anställa unga, utan typen av åtgärd (användningen av offentliga medel) som är avsedd att möjliggöra en fortsättning av de nämnda löneförhandlingarna, medan samma omläggningar sker eller kommer att behöva ske i de andra medlemsstaterna genom branschavtal utan offentligt stöd.

Med hänsyn till att stödbegreppet inkluderar sådana fördelar som de offentliga myndigheterna beviljar och som på olika sätt medför en sänkning av de kostnader som ett företag normalt har⁽¹⁵⁾ utgör åtgärden i fråga ett statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget, även om sänkningen är avsedd att med hjälp av statliga medel kompensera för en merkostnad som företaget tagit på sig.

⁽¹³⁾ Domstolens dom av den 26 september 1996 i mål Kimberley Clark Sopalin, C-241/94, REG 1996, I-4551.

⁽¹⁴⁾ I kommissionens beslut 80/932/EEG av den 15 september 1980 avseende systemet att arbetsgivarnas del av sjukförsäkringen i Italien täcks av skattemedel (EGT L 264, 8.10.1980, s. 28) fastställde kommissionen att om de allmänna omständigheter under vilka företagen är verksamma varierar mycket från ett medlemsland till ett annat, får en medlemsstat emellertid inte välja ut ett visst inslag i dessa allmänna omständigheter och kompensera för detta med hjälp av stöd för de merkostnader som företaget har i detta hänseende i förhållande till sina konkurrenter i de övriga medlemsstaterna.

⁽¹⁵⁾ Domstolens dom av den 15 mars 1994 i mål Banco Exterior de España, C-387/92, REG 1994, s. I-877.

Enligt domstolen⁽¹⁶⁾ är dessutom varken den skattemässiga karaktären av sänkta arbetsgivaravgifter, ett eventuellt socialt syfte eller det faktum att den nationella industrin i annat fall skulle vara missgynnad i förhållande till sina viktigaste konkurrenter tillräckliga skäl att utesluta tillämpningen av artikel 92.1 i fördraget.

Frankrike har vid flera tillfällen hävdat att ordningen för sänkta avgifter är allmän och har införts på försök inom alla industribranscher där andelen anställda med en lön som är lägre än 1,5 gånger minimilönen (SMIC) överstiger 70 % av det totala antalet anställda. I praktiken berör ordningen i fråga emellertid enbart de fyra sektorer som nämns ovan och endast under 18 månader, varför kommissionen menar att det rör sig om en tillfällig åtgärd som syftar till att lösa problem som inte är mindre konjunkturelbetingade.

Frankrike har inte visat att de sänkta avgifterna inom de fyra berörda sektorerna är motiverade med hänsyn till det allmänna socialförsäkringssystemets form och ekonomi.

Vad gäller Frankrikes påstående att det är nödvändigt att gå fram etappvis på detta område och börja med en försöksverksamhet och sedan fortsätta på ett mer allmänt sätt, både för att se om metoden fungerar och för att de finansiella medlen är begränsade, har kommissionen redan uttryckt sin åsikt i sitt beslut 80/932/EEG⁽¹⁷⁾. Ståndpunkten upprepades i beslut 96/542/EG⁽¹⁸⁾ som kommissionen antog beträffande "försöksåtgärder till stöd för produktionen och sysselsättningen inom skosektorn i Italien".

Det faktum att det rör sig om en försöksåtgärd gör den inte mindre sektoriell. Offentliga åtgärder som syftar till att finansiera kostnader som företagen frivilligt tagit på sig kan endast undgå att klassificeras som stöd om de inte är diskriminerande, dvs. sektoriella.

Dessutom följer av rättspraxis att ingen hänsyn tas till de statliga åtgärdernas orsaker eller syften vid en bedömning enligt artikel 92.1, utan den sker på grundval av åtgärdernas effekt. Det bör därför kontrolleras om den införda ordningen snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

I detta ärende medför sänkningen av de sociala avgifterna att företagen inom dessa sektorer har en gynnsammare ställning än sina konkurrenter, vilka genomför eller kommer att genomföra arbetstidsomläggningar eller andra lik-

⁽¹⁶⁾ Domstolens dom av den 2 juli 1974, Italien mot kommissionen, C-173/73, REG 1974, s. 709.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 14.

⁽¹⁸⁾ EGT L 231, 12.9.1996, s. 23.

nande åtgärder utan stöd från staten. Dessa överväganden gäller även mer allmänt företag som i andra medlemsstater utan statligt stöd rationaliserar produktionen för att kunna möta den internationella konkurrensen.

Med hänsyn till anpassningssvårigheterna inom sektorerna för textil, konfektion, skor och läder i hela gemenskapen och den hårda konkurrensen både inom och utom gemenskapen, kan stödet även väntas påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Med tanke på att gemenskapsföretagen inom de berörda sektorerna dessutom har mer eller mindre likartade problem, finns det en uppenbar risk för att stöden bidrar till att överföra problemen från en medlemsstat till en annan. Detta bekräftas av det stora antal negativa reaktioner som mottagits i detta ärende.

Vad detta beträffar räcker det att påminna om att arbetskostnaden inom konfektionsindustrin kan utgöra så mycket som 80 % av produktionskostnaden. Det är lätt att föreställa sig att en förändring av arbetskostnaden kan ha betydande konsekvenser genom den plan Frankrike tillämpar. Det är betecknande att det årliga stödbeloppet (2,1 miljarder franska franc, varav ca 40 % går till textilindustrin), enligt en tredje part som lämnat synpunkter inom ramen för förarbetet, skulle överstiga den årliga vinsten inom den tyska textilindustrin i sin helhet.

I sin dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen (¹⁹), ansåg EG-domstolen att eftersom sänkningen av de sociala avgifterna medfört en minskning av arbetskostnaderna och den industri som får stödet konkurrerar med företagen i de andra medlemsstaterna, påverkar minskningen av produktionskostnaderna inom den industrin i och med sänkningen av de sociala avgifterna med nödvändighet handeln mellan medlemsstaterna.

Denna ståndpunkt bekräftar kommissionens analys i samma ärende, i vilken kommissionen ansåg att varje stöd på en marknad med stor handelsvolym, oberoende av belopp eller nivå, snedvrider eller hotar att snedvrیدا en normal konkurrens så snart de mottagande företagen får ett statligt stöd som deras konkurrenter inte får.

Därför måste de åtgärder för sänkta avgifter som avses i "Textilplanen" omfattas av artikel 92.1 i fördraget.

Av dessa skäl anser kommissionen att användningen av offentliga medel till förmån för de ovan nämnda sektorerna på grund av sin karaktär och i sin helhet utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Därför behöver beräkningarna inte granskas närmare.

(¹⁹) Se fotnot 16.

Det räcker att tillägga att Frankrike grundar sin slutsats om den aktuella ordningens neutralitet på ren statistik och att dessa uppgifter för det mesta är genomsnitt (²⁰), antingen för den berörda sektorn eller för den franska industrin som helhet. Till detta kommer att vissa uppgifter om sektorerna för läder och konfektion lämnades till kommissionen i aggregerad form och att uppgifterna om skosektorn helt enkelt saknas.

Att på dessa grunder påstå att ordningen i fråga är neutral förefaller mycket osäkert. En tredje part som hört av sig under förarbetets gång påpekade att ett franskt textilföretag (²¹) med fler än 100 anställda uppskattade att det tack vare de aktuella avgiftssänkningarna hade kunnat spara in 8 % av lönesumman, vilket gjorde det möjligt för företaget att sänka sin självkostnad.

En annan källa (²²) hänvisar till ett möte den 23 januari 1997 vid den övervakningsenhet som införts i Frankrike för att säkerställa uppföljningen av textilplanen, då en första finansiell utvärdering av åtgärderna gjordes. Enligt denna källa hade företag inom ramen för planen kunnat åtnjuta sänkta avgifter för låga löner, vilket i genomsnitt medfört att den totala lönesumman sjunkit med 10–12 %.

Även om en genomsnittlig besparing på 10–12 % av den totala lönesumman kan låta för hög, avslöjar dessa uppgifter en avsevärd variation runt de genomsnitt som angivits i tabellerna ovan. Det antyder att det finns ett stort antal företag vars lönestruktur skiljer sig mycket från de ovannämnda genomsnitterna och för vilka besparingarna till följd av stödet är betydligt högre.

Dessutom konstaterar kommissionen att Frankrike har utelämnat de direkta effekterna av sänkningen i sina beräkningar, särskilt förbättringarna av konkurrenskraften, vilka borde ha ingått.

Det är rimligt att föreställa sig att en omorganisation av arbetet som skulle innebära en bättre anpassning av företagets resurser till marknadens villkor och särdrag skulle förbättra företagets effektivitet. Detta är en direkt följd av ordningen, som skulle varit utom all kritik om den inte hade orsakats av en statlig åtgärd som omfattas av artikel 92.1 i fördraget.

(²⁰) Detta mildrar effekterna av de beskrivna åtgärderna och ger inte en rättvisande bild av de berörda franska företagens verklighet.

(²¹) *Journal du textile*, nr 1472, 28 oktober 1996.

(²²) *Le Monde*, 25 januari 1997.

Inom ramen för ett ärende beträffande en omstrukturering av ett textilföretag med 248 anställda som kommissionen för närvarande undersöker (statligt stöd N 731/96 "la Lainière de Roubaix"), hävdar Frankrike att tillämpningen av textilplanen innebär en förbättring av konkurrenskraften med runt 5 % tack vare att det arbetande kapitalet utnyttjas bättre (alltså en produktivitetsökning). Detta verkar likaså bekräfta de erfarenheter man gjort i Österrike, där kostnaderna för arbetstidsomläggningen mer än väl kompenseras av den förbättrade konkurrenskraften.

I vilket fall som helst anser kommissionen att eftersom de tillgängliga uppgifterna är osäkra och inte alltid återger företagets reella situation, och eftersom inte alla faktorer som påverkar företagen beaktats (besparingar genom sänkta avgifter, kostnaderna för arbetstidsomläggningen och den förbättrade konkurrenskraft som följer av denna omläggning), kan det inte påvisas att den franska ordningen är neutral.

VIII

Mot bakgrund av de skäl som framförts ovan anser kommissionen att de sänkta avgifterna för de löner som inte överstiger 1,5 gånger minimilönen (SMIC), så som den tillämpas, utgör ett stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Det bör undersökas om detta stöd kan bli föremål för något av de undantag som avses i artikel 92 i fördraget.

De undantag som avses i artikel 92.2 är inte tillämpliga, eftersom det varken rör sig om stöd som beviljats enskilda konsumenter, stöd avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller stöd avsett att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom delningen av Tyskland.

Det undantag som avses i artikel 92.3 a är inte tillämpligt, eftersom åtgärden i fråga gäller hela Frankrike.

Det undantag som avses i artikel 92.3 b är inte heller tillämpligt, eftersom Frankrike inte har visat att avgifts-sänkningen för företag inom de aktuella sektorerna är nödvändig för att avhjälpa en allvarlig störning i den franska ekonomin.

Det undantag som avses i artikel 92.3 d är inte tillämpligt, eftersom åtgärden i fråga inte syftar till att främja kultur eller bevara kulturarvet.

Dessutom har Frankrike inte vid något tillfälle åberopat de ovan nämnda undantagen, eftersom man hela tiden har hävdats att åtgärden syftar till att främja sysselsättning genom en arbetstidsomläggning.

Stödet i fråga är ett sektoriellt stöd avsett att bibehålla och skapa arbetstillfällen. Det bör alltså bedömas enligt riktlinjerna för sysselsättningsstöd (nedan kallade "riktlinjerna") i syfte att fastställa om det undantag som avses i artikel 92.3 c är tillämpligt.

Vad gäller stöd till bibehållande av sysselsättning⁽²³⁾ som har karaktär av driftstöd, får sådana endast tillåtas av kommissionen vid naturkatastrofer eller exceptionella händelser, i regioner som kan komma i fråga för undantag enligt artikel 92.3 a i fördraget, inom ramen för undsättningsaktioner eller vid utarbetandet av en plan för omstrukturering eller omvandling av ett företag i svårigheter. Stöd till bibehållande av sysselsättning får beviljas i form av allmänna åtgärder.

Frankrike har inte vid något tillfälle visat att de planerade stöden skulle kunna motsvara något av de uppräknade fallen. Stödet kan därför inte godkännas på grundval av riktlinjerna.

I fråga om stöd till skapande av arbetstillfällen enligt punkt 23 i riktlinjerna anger kommissionen följande "Vad gäller sådant stöd till skapandet av arbetstillfällen som är begränsat till en eller flera känsliga sektorer vid överkapacitet eller kriser kännetecknas dessa i allmänhet även av faktorer som gör det omöjligt för kommissionen att ha samma positiva inställning som i fråga om stöd till skapandet av arbetstillfällen som är tillgängligt för ekonomin i sin helhet.

Sådant sektoriellt stöd utgör en fördel för den eller de berörda sektorerna som förbättrar deras konkurrenssituation i förhållande till företag i övriga medlemsstater. Stöd som minskar lönekostnaderna inom en eller flera produktiva sektorer har till effekt att minska produktionskostnaderna i dessa, vilket gör det möjligt för dem att öka sin marknadsandel på bekostnad av konkurrenterna inom gemenskapen, såväl inom den berörda medlemsstaten som vid export inom och utom gemenskapen, med alla de konsekvenser som kan följa av detta i fråga om försämrade sysselsättning inom dessa sektorer i de övriga medlemsstaterna. Därmed motverkar skyddseffekten av sådant stöd till den eller de berörda sektorerna, särskilt krissektorer, liksom dess negativa följder för sysselsättningen inom konkurrerande sektorer i de övriga medlemsstaterna i allmänhet det gemensamma intresset av aktiva åtgärder för att minska arbetslösheten, och sådant stöd kan i allmänhet inte omfattas av en positiv bedömning från kommissionen vad gäller förenlighet med den gemensamma marknaden."

⁽²³⁾ Riktlinjerna, punkt 22.

Av punkt 23 i riktlinjerna följer att även när det gäller skapandet av sysselsättning anser kommissionen det nödvändigt att inta en restriktiv hållning till sektoriella stöd för att i tid hindra att den typen av stöd ökar och att därigenom själva idén om den inre marknaden i gemenskapen äventyras.

Frankrike har inom ramen för förfarandet inte lämnat några uppgifter som visar att de fyra berörda sektorerna inte ingår i de kategorier som anges i ovan nämnda punkt 23. De fyra berörda sektorerna befinner sig alla i en krissituation med överkapacitet inom hela gemenskapen.

Dessutom måste dessa sektorer anses vara känsliga sektorer enligt riktlinjerna. Alla tillverkare i gemenskapen är utsatta för mycket hård konkurrens från import från tredje land, sysselsättningen inom dessa sektorer är ett svårt problem i alla medlemsstater och handeln inom gemenskapen är betydande och spelar en avgörande roll för de fyra franska sektorernas försörjning och avsättning.

Dessa stöd kan följaktligen inte anses underlätta utvecklingen, eftersom de bedöms ur gemenskapssynvinkel och inte ur en viss medlemsstats synvinkel. Den sektoriella åtgärden kan innebära en förändring av jämvikten mellan medlemsstaterna, då det finns liknande problem i alla medlemsstater.

Enligt samma punkt 23 i riktlinjerna kan "kommissionen [...] emellertid inta en mer positiv hållning till stöd för att skapa kompletterande anställningar om dessa avser nisch- eller delmarknader som är under tillväxt, särskilt sådana som är arbetsintensiva". Det har inte heller i detta fall lämnats in några uppgifter som kan visa att de fyra berörda sektorerna motsvarar denna beskrivning. Dessutom handlar det inte om viss verksamhet utan om de fyra sektorerna i sin helhet.

Denna negativa inställning från kommissionens sida i fråga om sysselsättningsstöd som riktar sig till vissa sektorer har dessutom återgivits i dess tillkännagivande om sysselsättningen och kontrollen av statligt stöd⁽²⁴⁾.

Det bör påminnas om att kommissionen i sitt meddelande om stöd av mindre betydelse⁽²⁵⁾ ansåg att ett belopp på högst 100 000 ecu under en treårsperiod utgjorde ett tröskelvärde under vilket artikel 92.1 i fördraget inte var

tillämplig och stödet inte behövde anmälas på förhand enligt artikel 93.3.

Kommissionen har emellertid angivit närmare tillämpningskriterier för denna regel, exempelvis beträffande den kontroll som skall säkerställa att de olika stöd av mindre betydelse som beviljas en och samma mottagare inte sammanlagt överstiger det fastställda tröskelvärdet, eller beträffande omräkningen till bidragsekvivalenter av stöd som beviljats i annan form än bidrag. Denna regel om stöd av mindre betydelse gäller i första hand små och medelstora företag, men den är tillämplig oavsett storleken på de mottagande företagen.

Följaktligen kan stöden i fråga inte bli föremål för de undantag som anges i riktlinjerna och de är därför oförenliga med fördraget, vad gäller den del som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse. Dessutom har Frankrike gjort stöden olagliga genom att införa dem innan kommissionen har fattat sitt slutgiltiga beslut, trots den uppskjutande verkan av artikel 93.3 i fördraget. Stöden är därför även oförenliga med EES-avtalets funktion.

Slutligen anser kommissionen att stöden, som är olagliga och oförenliga med den gemensamma marknaden, bör återkrävas för att upphäva deras ekonomiska verkan och för att återställa situationen såsom den var tidigare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den sänkning av arbetsgivaravgifterna som införts inom ramen för "Textilplanen" genom artikel 99 i lag nr 96-314 av den 12 april 1996 om olika ekonomiska och finansiella åtgärder samt genom dekret nr 96-572 av den 27 juni 1996 om en degressiv sänkning av arbetsgivaravgifterna för företag inom textil-, konfektions-, läder- och skosektorerna, utgör, i fråga om den del som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, ett olagligt stöd i den mån den genomfördes innan kommissionen hade fattat ett slutgiltigt beslut enligt artikel 93.3 i fördraget.

Dessutom är den del som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, för vilket ett tröskelvärde på 100 000 ecu under tre år fastställts, oförenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet och den kan inte heller omfattas av något av undantagen i artikel 92.2 och 92.3 i fördraget och artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet.

⁽²⁴⁾ EGT C 1, 3.1.1997, s. 10.

⁽²⁵⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

Artikel 2

Frankrike skall vidta lämpliga åtgärder för att utan dröjsmål upphäva beviljandet av den sänkning som avses i artikel 1 i den mån det sammanlagda beloppet av sänkningen inte omfattas av den regel om stöd av mindre betydelse som nämns i den artikeln.

Frankrike skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att stöd som utbetalats olagligt enligt artikel 1 återkrävs. Återbetalningen skall ske i överensstämmelse med förfarandena och bestämmelserna i fransk lagstiftning, med ränta beräknad fram till den dag då återbetalningen genomförs och motsvarande värdet i procent den dagen av den referensränta som används vid beräkning av nettobidragsekvivalenten för regionalt stöd till Frankrike.

Artikel 3

Frankrike skall underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa detta beslut inom två månader från och med dagen för delgivningen av detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 9 april 1997.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 november 1997

om hävande av det uppskjutande av betalning som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 88/97 beviljats vissa parter beträffande den antidumpningstull som utvidgats till att omfatta även vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina

(97/812/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 71/97 av den 10 januari 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93 på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt förordning (EG) nr 703/96⁽³⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 88/97 av den 20 januari 1997 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom rådets förordning (EG) nr 71/97 av den antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.4 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

- (1) Efter ikraftträdandet av förordning (EG) nr 88/97 ansökte i enlighet med artikel 3 i den förordningen ett antal monteringsföretag om befrielse från den enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 71/97 utvidgade antidumpningstullen (nedan kallad den utvidgade antidumpningstullen).
- (2) I enlighet med bestämmelserna i artiklarna 5.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 88/97 uppsköts betalningen av de tullskulder som avsåg den utvidgade antidumpningstullen beträffande all import av essentiella cykeldelar som deklarerats för fri omsättning av de parter som ansökt om befrielse.
- (3) Kommissionen offentliggjorde i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* en förteckning över de

parter⁽⁵⁾ för vilka befrielse från betalning av den utvidgade antidumpningstullen hade trätt i kraft, med angivande av datum för respektive parts ansökan.

- (4) Sedan ansökningarna mottagits begärde kommissionen de ytterligare upplysningar som var nödvändiga för fastställandet av om ansökningarna skulle kunna godkännas och fastställde en tidsfrist för överlämnandet av upplysningarna.
- (5) Vissa av de parter som ansökt om befrielse från den utvidgade antidumpningstullen drog senare tillbaka sina ansökningar och underrättade kommissionen om detta. Därför behöver inget beslut fattas om huruvida dessa ansökningar skulle kunna godkännas. Uppskjutandet av betalningen måste dock hävas för att utestående antidumpningstullar skall kunna tas ut. De parter som berörs av detta finns uppräknade i bilaga I.
- (6) Vissa andra av de parter som ansökt om befrielse från den utvidgade antidumpningstullen samarbetade inte med kommissionen inom den angivna tiden. Dessa parter finns uppräknade i bilaga II. Kommissionen underrättade i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 88/97 dessa parter om att den hade för avsikt att avslå deras respektive ansökningar om befrielse från den utvidgade antidumpningstullen eftersom de inte inom den utsatta tiden tillhandahållit de upplysningar som var nödvändiga för att avgöra om deras ansökan skulle kunna godkännas. Parterna fick möjlighet att lämna synpunkter.
- (7) Det finns inte längre någon anledning till att de parter som finns uppräknade i bilagorna I och II skall åtnjuta uppskjutande av betalning av den utvidgade antidumpningstullen. Uppskjutandet bör hävas och den utvidgade antidumpningstullen bör tas ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om befrielse från den utvidgade antidumpningstullen som gjorts i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 88/97 av de parter som räknas upp i bilaga II till detta beslut kan inte godkännas och skall avslås.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 16, 18.1.1997, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT L 17, 21.1.1997, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT C 45, 13.2.1997, s. 3, och C 112, 10.4.1997, s. 9.

Artikel 2

Uppskjutandet av betalning av den utvidgade antidumpningstullen enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 88/97 skall hävas för de parter som räknas upp i bilagorna I och II till detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna och till de parter som förtecknas i bilagorna I och II.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

BILAGA I

Namn	Stad	Land	Uppskjutande enligt förordning (EEG) nr 88/97	Tidpunkt för ikraftträdande	Taric-tilläggsnr
Falter Fahrzeug-Werke Gmbh & Co KG	D-33609 Bielefeld	Tyskland	Artikel 11	19.1.1997	8962
Kastle Bikes	I-31040 Trevignano (TV)	Italien	Artikel 5	22.1.1997	8971
Tecno Bike	I-61033 Fermignano (PS)	Italien	Artikel 5	7.2.1997	8981
Motor Veneta srl	I-San Bonifacio (VR)	Italien	Artikel 5	13.2.1997	8984
Superba srl	I-35030 Sarmeola di Rubano (PD)	Italien	Artikel 5	13.2.1997	8984
Eusebi	I-61032 Fano (PS)	Italien	Artikel 5	3.3.1997	8002
Aurelia Dino	I-12011 Borgo San Dalmazzo (CN)	Italien	Artikel 5	10.3.1997	8986
Aurora srl	I-Vittorio Veneto (TV)	Italien	Artikel 5	17.3.1997	8033
RMS	F-67120 Ernolsheim-sur-Bruche	Frankrike	Artikel 5	5.5.1997	8057
Adnico	NL-3125 Schiedam	Nederländerna	Artikel 5	10.7.1997	8329

BILAGA II

Namn	Stad	Land	Uppskjutande enligt förordning (EG) nr 88/97	Tidpunkt för ikraftträdande	Taric-tilläggsnr
Ciclo Meccanica	I-20050 Sulbiate (MI)	Italien	Artikel 5	5.2.1997	8979
Olmo Giuseppe SpA	I-17015 Celle Ligure (SV)	Italien	Artikel 5	7.2.1997	8981
Molinari Zeno	I-41039 S. Possidonio (MO)	Italien	Artikel 5	13.2.1997	8984
FARAM srl	I-02010 S. Rufina di Cittaducale (RI)	Italien	Artikel 5	24.2.1997	8003
Cicli Regina di Romagna	I-47023 Cesena (FO)	Italien	Artikel 5	25.2.1997	8005
Cicli Taylor	I-41058 Vignola (MO)	Italien	Artikel 5	3.3.1997	8002
Ciclotechnica Ghiaroni Efrem	I-41058 Vignola (MO)	Italien	Artikel 5	4.3.1997	8989
Cicli Douglas	I-35028 Piove di Sacco (PD)	Italien	Artikel 5	13.3.1997	8001

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 november 1997

om ändring av beslut 96/4/EG om godkännandet av en metod för att klassificera slaktkroppar av gris i Österrike

(Endast den tyska texten är giltig)

(97/813/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3220/84 av den 13 november 1984 om fastställandet av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3513/93⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens beslut 96/4/EG⁽³⁾ införs en klassificeringsmetod som skall användas fram till den 31 december 1997 i Österrike.

Österrikes regering har begärt att kommissionen från och med den 1 januari 1998 skall godkänna användningen av en ny formel för beräkningen av kötthalten i slaktkroppar inom ramen för den befintliga klassificeringsmetoden och har lämnat in de uppgifter som krävs enligt artikel 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2967/85 av den 24 oktober 1985 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av gris⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3127/94⁽⁵⁾. En granskning av denna begäran har visat att villkoren för att godkänna den nya formeln är uppfyllda.

Samtidigt kan undantaget för standardpresentationen av slaktkroppar enligt artikel 3 avskaffas.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 96/4/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall utgå.
2. Andra meningen i artikel 4 skall utgå.
3. Artikel 4 skall bli artikel 3.
4. Bilagan skall ersättas med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

(¹) EGT L 301, 20.11.1984, s. 1.

(²) EGT L 320, 22.12.1993, s. 5.

(³) EGT L 1, 3.1.1996, s. 9.

(⁴) EGT L 285, 25.10.1985, s. 39.

(⁵) EGT L 330, 21.12.1994, s. 34.

*BILAGA***ZWEI-PUNKTE-MESSVERFAHREN (ZP)**

1. Klassificering av slaktkroppar av gris genomförd med hjälp av den metod som benämns Zwei-Punkte-Meßverfahren (ZP).
2. Andelen kött på slaktkroppen skall beräknas enligt följande formel:

$$y = 49,123 - 0,55983 \times a + 0,22096 \times b$$

där:

y = procenten uppskattat kött på slaktkroppen,

a = tjockleken på fett i millimeter (svålen inräknad), sett från stycksnittet, vid dess tunnaste parti över ryggmuskeln (*Musculus gluteus medius*);

b = ryggmuskeln tjocklek i millimeter, sedd från stycksnittet, som den kortaste delen mellan frampartiet (kraniepartiet) av ryggmuskeln och den övre sidan (ryggen) av ryggradskanalen.

Formeln skall appliceras på slaktkroppar med en sammantagen vikt mellan 70 och 130 kilogram.

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1503/97 av den 29 juli 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 2836/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1765/92 beträffande de regionala basarealerna

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 202 av den 30 juli 1997)

På sidan 48, tredje beaktandet skall det

i stället för: "... delarealer..."

vara: "... underbasarealer..."

På sidan 49, artikel 1.4, "Artikel 3a, punkt b)" skall det

i stället för: "delareal."

vara: "underbasareal."

På sidan 49, artikel 1.4, "Artikel 3a, sista ordet" skall det

i stället för: "... delarealer..."

vara: "... underbasarealer..."

På sidan 49, artikel 1.4, "Artikel 3c, punkt b)" skall det

i stället för: "Delarealerna..."

vara: "Underbasarealerna..."
